

Beste mensen,

Als ik een vergelijking mag maken tussen het evangelie van zojuist en de 25 jaar dat ik ondertussen hier op Tereken leef in, en werk voor deze geloofsgemeenschap dan zie ik zowel wat verschilpunten als overeenkomsten.

We zouden er bijna een quiz van kunnen maken met WAAR of NIET WAAR

1. Mensen die het bezit van anderen verkwisten: NIET WAAR

Integendeel: ik stel vast dat ik al die jaren alleen maar mensen mocht ontmoeten die bijzonder zorgzaam omgaan met het geld van anderen, van onze geloofsgemeenschap.

Enkele voorbeelden:

- er wordt nagedacht en besproken wat er nodig is en relevant
- er wordt gezocht naar degelijk materiaal, maar liefst niet te duur
- klusjes die we zelf kunnen doen, wordt door eigen volk gedaan om de prijs te drukken
- en het is soms eens zoeken, hé Dirk in welk vakje de rekening letterlijk of figuurlijk moet geplaatst worden, maar het lukt telken kere toch weer.

2. De rentmeester wordt geprezen omdat hij goed had nagedacht om zijn probleem op te lossen: WAAR

- In onze Lokale pastorale groep bijvoorbeeld wordt er veel gedacht, soms ook wel eens teveel?
- Ook de leden van bewegingen en werkgroepen overleggen hoe een werkjaar er uit kan zien, of waar andere accenten gelegd kunnen worden.

3. Wie betrouwbaar is in het kleine, is ook betrouwbaar in het groot: ZEKER WAAR

- Die vele vrijwilligers, de jaren door, die niet handelen uit eigen belang, die zich ten dienste stellen van anderen en dit niet doen voor zichzelf, die er zelf niets mee verdienen, behalve dan de verbondenheid en de vriendschap die eruit ontstaat die hun verantwoordelijkheid opnemen

- Zij die ervoor zorgen dat een viering als deze mogelijk is: een viering waarin het verdriet en de zorg van mensen een plaats krijgt naast een feestelijk samenzijn, zodat we hopen dat u die hier vandaag bent om een familielid te herdenken zich hier ook thuis voelt

een viering waarin muziek ons uitnodigt te bidden en te genieten, maar waar ook kinderen centraal staan

een viering waarin alweer eens -met liefde- mooie bloemstukken eigenhandig zijn gemaakt om het bijzonder feestelijk te maken

een viering die ons oproept om een werkjaar lang lichtpuntjes te zien in het leven van alle dag, ondanks de sombere berichten die op ons afkomen of de storm die we als kerkmensen ervaren.

Beste mensen,

Als ik zo nadenk over die 25 jaar dat ik hier op Tereken ben, dan kan ik alleen maar heel dankbaar zijn, dat ik hier – eigenlijk per toeval – (maar ik denk Marie Jeanne dat jij daar straks iets over vertelt) dat ik op Tereken ben terechtgekomen.

Hoe zeggen ze dat: ik vind dat ik hier met mijn gat in de boter gevallen.

De **start** die ik maakte was vaneigens al goed: met Piet: hij gaf ons als gemeenschap en ook mij als prille dertiger alle kansen, impulsen en uitdagingen.

En als gemeenschap zijn we die weg verder gegaan en kreeg ik ten volle alle steun en bevestiging:

want als ik denk aan al die fijne momenten

- van samen vieren, in een eucharistieviering of een viering van woord, gebed en communie,
- van geloof delen in de kiemkrachtgesprekken en vele parochieweekends,
- van samen spelen en ontspannen bij een glas wijn (ik zeg trouwens altijd dat ik hier op Tereken heb leren drinken)
- van vormselvieringen, 1^e communies, Terekenfeesten, impulsavonden, feesten van bewegingen, Sint-Ceciliafeesten, ...

en nog zoveel meer.

Dan weet ik:

zonder jullie allemaal,
zonder zovele mensen die ons ondertussen ook al zijn ontvallen,
zouden we hier vandaag niet op deze 25 jaar terugkijken.

Als er dan straks een staartje komt na deze viering

- maar je was verwittigd -
al weet ik zelf niet welke staart dat wel mag zijn
dan is dat in eerste plaats voor elk van jullie
en ook alweer te danken aan allen die daarbij hielpen.

En durven we kijken naar de toekomst?

Of er nog 25 bijkomen, durf ik voor mezelf sterk te betwijfelen
- ik weet het: in de kerk kan je blijven meegaan, maar toch ...
Maar ik hoop en wens onze geloofsgemeenschap toe
dat we blijven geloven in dat verhaal van God met mensen
waar het ons toch om gaat,
dat we ons blijven spiegelen aan die Jezus van Nazareth
die ons telkens weer oproept om onze blik te richten
naar mensen die het – om welke reden ook – moeilijk hebben.

Als we eerlijk zijn, weten we dat we voor veel **uitdagingen** staan,
dat we moeten loslaten en misschien zelfs anders gaan denken,
ons kerkbeeld aanpassen omdat mensen wegvallen
en de groep er niet groter op wordt.

Maar laten we elkaar blijven meenemen

dat is mijn wens, maar zeker ook mijn vertrouwen vandaag.

En ik wens het je allen toe, hoe je vandaag ook hier gekomen bent,
vanuit verdriet of pijn, onzekerheid of stilvallend na een drukke week,
ik wens je dankbaarheid toe om wat was, wat is en wat komt.

Dankbaarheid

om die vele lichtpuntjes die we in ons leven mochten en mogen ontmoeten,
mensen die er waren en er blijvend zijn
mensen die iets van Gods licht uitstralen.   Dank je wel!

En ook DAT IS WAAR!